

Curses de muntanya Kilian Jornet guanya l'Ultra Trail del Mont-Blanc per quarta vegada i aconsegueix baixar de les 20 hores malgrat el seu positiu de covid

Rècord al Mont-Blanc

Kilian Jornet, que a l'octubre farà 35 anys, arribant a la meta

JEFF PACHOUD / AFP

ROSA M. BOSCH
Chamonix

El Mont-Blanc ha estat notícia aquests dies per l'impacte del canvi climàtic, que ha portat a limitar durant diverses setmanes les ascensions al cim. Ahir, el nom del massís, entre França, Itàlia i Suïssa, va tornar a sonar amb força amb el de Kilian Jornet, que va culminar el rei de les ultramaratons de muntanya, l'UTMB (171 km i 10.000 metres de pujades), en un temps rècord, 19h49m30s, que suposa per primera vegada el repte de baixar de les 20 hores. Les victòries de l'atleta de la Cerdanya ja no sorprenen, més aviat el contrari, l'estrany és que no guanyi. Però la d'ahir engrandeix la seva llegenda, ja que va sortir dividendes de Chamonix amb covid, tot i que amb pocs símptomes, i va tornar a

demonstrar la seva polivalència en aquestes curses.

Jornet, que a l'octubre complirà 35 anys, va donar positiu fa menys d'una setmana, però calcula que es devia contagiar uns quinze dies enrere. Ahir, qui va liderar gran part de l'UTMB, fins passat Champex-Lac (quilòmetre 126), va ser el nord-americà Jim Walmsley. Precisament en aquest punt, Jornet es plantejava abandonar, les seves cames no acabaven de respondre com ell volia. No estava al 100%. Però poc després, el veloç Walmsley es va començar a desinflar i el català, amb el francès Mathieu Blanchard, va agafar les regnes amb energia. "Un anava estirant l'altre", va comentar Jornet amb referència a Blanchard.

"Jo sabia que havia d'aguantar un ritme sostingut, anar per sota del meu llindar", explicava. Saber dosificar-se, considerar les limi-

tacions i donar-ho tot en el moment oportú és un plus.

De fet, quan va superar Walmsley, la seva estratègia era anar al mateix ritme que Blanchard fins a la recta final. Quan enfilava el descens cap a La Flégère (a set quilòmetres de la meta), des de la Tête aux Vents, va agafar la directa i va entrar a Chamonix amb un còmode avantatge d'una mica més de cinc minuts. Les desenes de milers de persones concentrades durant tot el dia als carrers d'aquesta localitat van aclamar amb entusiasme els primers, el francès va acabar segon també en menys de 20 hores (19h54m50s).

Paradoxalment, Pau Capell s'havia fixat el 2020 el seu particular desafiament, el *Breaking20*, després que el 2019 acabés en 20h19m, el millor temps fins al moment. El del Baix Llobregat sortia d'una lesió el 2021 i en l'edi-

ció actual pensava que segellar el recorregut en menys de 21 hores era un bon resultat. Però al quilòmetre 126 va dir prou, no es trobava bé, i va veure com Blanchard i Jornet firmaven el *Breaking20*.

A priori, Walmsley, de 32 anys, era un dels grans favorits. El d'Arizona havia preparat a fons la seva cita amb el Mont-Blanc, volia convertir-se en el primer corredor masculí dels Estats Units que es coronava a l'UTMB. I més després d'abandonar el 2021. Fa uns mesos es va traslladar a viure a prop de Chamonix per submergir-se en el recorregut alpí i fins passat el quilòmetre 120 semblava que, aquest cop, sí que li havien de sortir bé les coses. El lloc nú-

L'atleta de la Cerdanya afirma que va estar a punt d'abandonar cap al quilòmetre 126

"Sabia que havia d'aguantar un ritme sostingut, anar per sota del meu llindar", va comentar a la meta

mero quatre, amb un crono de 21h12m12s, pot semblar un fracàs però travessar la meta ja és una victòria.

Avui, a les 16:30, quan es tanqui la cursa, es farà balanç de quants dels prop de 2.800 participants aconsegueixen fer cap a Chamonix i quants es queden pel camí.

Jornet volia provar aquest 2022 com responia el seu cos en quatre objectius diferents. El maig va guanyar la seva desena Zegama (42 km i prop de 5.500 metres de desnivell positiu) i amb rècord, 3h36m40s; a Colorado, es va imposar en la Hardrock, de 160 km i 10.000 metres de pujades, també amb marca, 21h36m, i ahir va fer història a Chamonix. A la suïssa Sierre-Zinal, de 31 km, hi va haver una sorpresa, l'esportista establert a Noruega va entrar en la cinquena posició. Sospita que ja covava el virus.

La seva voluntat de reduir les emissions de carboni l'han portat a limitar el nombre de viatges. L'impacte de l'escalfament global es percep arreu del món, del Mont-Blanc al Nepal. Tot fa suposar que la pròxima tardor no volarà a Kàtmandu per intentar fer algun pic de l'Himàlaia. ●

VICTÒRIA FEMENINA

De Rory Bosio, a Courtney Dauwalter i Katie Schide

■ Les dones dels EUA sí que li han agafat el truc a l'UTMB. Ahir va guanyar còmodament Katie Schide, amb un temps de 23h15m12s, prenent el relleu a Courtney Dauwalter, que el 2021 va aconseguir un excel·lent resultat, 22h30m55s, i que ja havia vençut el 2019. La californiana Rory Bosio també va acabar primera en dues edicions, les del 2013 i el 2014. En homes encara no s'hi ha imposat cap nord-americà.